

Rittrapport gruppe 3 Trondheim-Oslo 2009

Først og fremst gratulerer med innsatsen til hele gjengen og takk for hjelpen til følgebiler og organisator Thomas. Skikkelig imponert over 17 timers gruppa.

19 timers gruppa hadde faktisk et berettiget håp om å komme til mål på rundt 19 timer (derav navnet), i ettertid innser jeg vel at dette var noe for ambisiøst, til det var vi for få. Førsteprioritet var og som det bør være for gruppe 3, å få med seg flest mulig samlet til mål, også de som sliter underveis. Det greide vi nesten; Jørn, Bjørn Harald, Leif, Morten, Thomas og undertegnede kom i samlet følge over målstreken på Økern. Geir fikk det mot slutten og måtte ta det rolig fra Kløfta og inn.

Rittet startet på verst mulig vis, etter Heimdalsbakkene var passert satte styrtregnet inn og fortsatte 5 timer i strekk, til tross for dette holdt vi allikevel humøret og farten oppe. Vi passerte en kar på Lundamo i korte bukser og trøye, uten hansker og ingen regnjakke på baklomma i høljende regnvær og 7 varmegrader, tviler på om han noen gang kom til mål.

Etter ca 8 mil skjer katastrofen, en mann kjører inn i hjulet til foranliggende og velten er et faktum. Lars og Geir går i bakken med tredjemann Leif med på lasset, heldigvis går det tilsynelatende bra, alle fortsetter etter å ha summet seg litt og justert på skjeve styrer osv. Etter noen mil merker vår gjesterytter Lars at det ikke var så greit likevel og må bryte. Leif får problemer med giringa og må heretter basere seg på storeskiva og Geir er vel ikke helt i form ser det ut til.

Etter hvert kommer vi til hektene igjen men så skjer det, Thomas punkterer, det er bare å gå i gang å skifte slange i øsende regnvær mens resten av gjengen står og hutrer i veikanten. Etter hvert når vi allikevel Oppdalsporten, første matstasjon, til tross for uhellene er ikke alt håp ute ennå.

Opp Drivdalen begynner regnet utrolig nok å gi seg, på Hjerkin skimter vi faktisk blå himmel bak alle gråværs skyene, og det beste av alt, det er minimalt med motvind!! Etter matstopp ved Fokstua fjellstue passerer vi rett forbi matstasjonen på Dombås i 50 km/t som skikkelige ambisiøse deltagere skal gjøre. Ned over Gudbrandsdalen skinner sola og farten holdes oppe, noen begynner sågar å prate om at vi har god sjanse på komme inn på rundt 19 timer eller i beste fall like under under hvis vi fortsetter like bra. Vi får følge av noen finner og tyskere... tror jeg det var... de legger seg med største selvfølge inn i rulla uten å spørre og rykk og napp kjøringa er et faktum. Det er nytteløst å kommunisere, de skjønner verken engelsk eller tegnspråk. Ellers må jeg nevne Mette som vi tok igjen og som opplyste at hun var frakjørt og overlatt til seg selv av kollegaene sine på jobben i regnvær og 5 varmegrader i jakten på personlig rekorder, hun ble invitert inn rulla vår og holdt følge med oss i flere mil. Det virket nesten som hun da fikk kjempeoverskudd, når hun la seg forrest i rulla satte hun inn ekstragiret og var plutselig 50-100 meter foran oss andre hver gang. Løpsopplegget hennes holdt som forventet ikke i all evighet, etter 5-6 mil var det slutt og hun forsvant bak i horisonten for aldri å dukke opp igjen.

Neste matstopp var Ringebu, vi får etterfylt mat og slår lens, stoppene er fortsatt ikke avskrekkende lange, med tidslimiten på 4 minuttersstopp er ferd med å slå sprekker. Lillehammer neste. flere av oss må på toalettet og noen har behov for varm drikke, 4 minutter er nå blitt til et kvarter. Geir står tvekroket og spyr da vi kommer ut av matteltet og ser langt

ifra opplagt ut, han slår allikevel følge med oss videre etter sterke oppfordringer fra resten av gjengen.

Hamar, nå begynner vi å innse at 19 timer er urealistisk, det går merkbart mye saktere og stoppen på Hamar er nå nærmere 20 minutter. Geir som i alle fall ikke er blitt merkbart bedre form siden sist er fortsatt med, noe som må karakteriseres som et mirakel. Vi ankommer matstoppen på Eidsvoll verk, varm suppe og kaffe hjelper litt på humøret men ikke mye, vi har i alle fall et godt håp om komme samlet til mål. Geir må spy nok en gang men får stablet seg på sykkelen og siste etappe mot mål er et faktum.

Når vi nærmer oss Kløfta må Geir slippe, overtalelser om å fortsette sammen med oss preller av, at han har holdt det gående såpass lenge er helt utrolig. Bjørn Harald oppmuntrer oss andre med at han egentlig er for gammel til dette her og at det fortsatt er mange motbakker igjen.

Djupdalsbakken, nå går det smått men vi er fortsatt samlet. Leif gjør seg klar til å sykle opp bakken på storeskiva og jeg begynner rett og slett å bli kvalm. Morten får plutselig uante krefter og passerer hele gjengen og er 200 meter foran oss andre på toppen.

Så er det bare Østre Aker vei igjen...vi ankommer bakken opp mot mål på Økern, sannsynligvis ikke i samme tempo som gutta i Team Velo Club Zoncolan, men allikevel nesten i samlet flokk. Tid 21:31. Geir karrer seg til mål ca en halv time senere. Vi var i mål...det var over..nå gjensto det bare å parkere sykkelen og komme seg i seng. Jørn opplyste før vi dro hver til vårt at han skulle på sykkelferie allerede i slutten av neste uke.

Forøvrig vil jeg berømme Mads i følgebilen for en fantastisk jobb, det må ha vært litt av et syn å observere oss etter hvert som vi nærmet oss Oslo.

Per Laudal
Kaptein 19 timer

